

2 söndagen i advent

Pastor Johannes Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan på distans, 7 december 2025

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Bön: Herre, himmelske Fader! Vi tackar dig för att du genom din helige Ande inrättat och upprätthåller ditt osynliga rike. Giv oss nåd att alltid hålla fast vid ditt Ord och dina löften och så förbli medborgare i ditt rike när du en dag kommer åter i härlighet. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Luk. 17:20–30 (3 årgången).

Då Jesus blev tillfrågad av fariseerna när Guds rike skulle komma, svarade han dem: "Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen. Inte heller skall man kunna säga: Se, här är det, eller: Där är det. Ty se, Guds rike är mitt ibland er." Till sina lärjungar sade han: "Det skall komma en tid, då ni längtar efter att få se en enda av Människosonens dagar, men ni kommer inte att få det. Man skall säga till er: Se, där är han, eller: Här är han. Men gå inte dit, och följ inte med. Ty liksom blixten flamar till och lyser från himlens ena ända till den andra, så skall Människosonen vara på sin dag. Men först måste han lida mycket och bli förkastad av detta släkte.

Som det var på Noas tid, så skall det vara under Människosonens dagar. Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken och floden kom och gjorde slut på dem alla. På samma sätt var det på Lots tid: de åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, men den dag då Lot gick ut från Sodom lät Gud eld och svavel regna från himlen och gjorde slut på dem alla. På samma sätt skall det vara den dag då Människosonen uppenbarar sig.

Det fördolda och det uppenbarade riket

Den andra söndagen i advent har i evangelieboken överskriften "Herren kommer i sitt rike". Förra söndagen hade den likartade rubriken "Herren kommer i sin kyrka". Men "Guds rike", "himmelriket" och "kyrkan" betecknar alla samma sak. Guds rike består av alla troende kristna i hela världen, i alla tider. Det är alltså egentligen samma rubrik över både första och andra söndagen i advent, men det belyses från olika vinklar. Första advent är högtidsdagen då Jesus Kristus hälsades och ärades under sitt intåg som den store Konungen av Davids hus i enlighet med Skriftens ord. Idag på andra advent inleds julfestetiden, julens förberedelsetid, och den yttersta tidens allvar återkommer som ämne.

Den yttersta tiden betecknar inte bara den allra sista tiden omedelbart inför Jesu återkomst, då "folken [skall] gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och bränningarnas dån", då "himplens krafter skall skakas". Den yttersta tiden är nu. Strax före evangelietexten har Jesus undervisat om tecknen som förebådar hans ankomst och talat om falska lärare, om krig och uppror, om jordbävningar, svält och pest. Det slutgiltiga tecknet är enligt Jesus Jerusalems ödeläggelse: "Jerusalem kommer att trampas ner av hedningarna, tills hedningarnas tider är fullbordade." (Luk. 21:24) Det är om detta han säger: "Detta släkte skall inte förgå, förrän allt detta sker." (Luk. 21:32) Vi lever i de fullbordade tecknens tid. Det gamla förbundets tempeltjänst har upphört, men den kristna gudstjänsten och sakramentsförvaltningen har tagit vid. "Guds rike är nära", säger Jesus. Hans evangelium har gått ut i hela världen och omvänder bekymrade människors hjärtan. Han lättar de

samveten som betungats av syndernas börda. Hans nåd och förlåtelse är stor där hans Ord tas emot. I hans kyrka ljuder böner som påskyndar Herrens återkomst på den yttersta dagen: *tillkomme ditt rike, ske din vilja.*

Då ska Guds härlighets rike uppenbaras, men fram till den dagen förblir Guds rike i det fördolda. Dagens predikan handlar om detta.

Guds rike är osynligt

Jesus säger idag: *"Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen. Inte heller skall man kunna säga: Se, här är det, eller: Där är det. Ty se, Guds rike är mitt ibland er."* Guds rike är osynligt, fördolt. Folkbibelns översättning *"mitt ibland er"* är inte språkligt fel, men missvisande. Versen avser inte att Jesus själv är mitt ibland sina lärjungar. Guds rike kan ju inte ses med ögonen alls. En bättre översättning är *"Guds rike är invärtes i er"*. Det är det eviga och osynliga riket, inte av denna världen, som kommer till oss genom tron och som är inom oss. Guds rike är ett andligt rike där alla kristna genom tron på Kristi försoning och nåd har fått medborgarskap och förenats. Detta andliga rike kan inte beskådas med ögonen. Även i den mest rättrogna församlingen vet vi inte vilka som av hjärtat tror, och vilka som i hemlighet är hycklare. Paulus skriver: *"Ty vi lever här i tro, utan att se."* (2 Kor. 5:7)

Det är en återkommande önskan bland människor, sprungen ur den av arvsyndens fördärvade naturen, att inte vara hänvisad till endast tro, utan att också se. Vi känner igen detta hos farsiéerna, som av Jesus begärde tecken. Också de kristna frestas av denna längtan efter något mer påtagligt än den osynliga nådens rike. Så mycket enklare det vore om Jesus kom till oss med sin härlighet och makt uppenbarad, om så bara för en enda dag! Jesus säger: *"Det skall komma en tid, då ni längtar efter att få se en enda av Människosonens dagar, men ni kommer inte att få det."* Det uppenbarade rikets härlighet är förbehållet den yttersta dagen.

Därför är det villfarelse när människor försöker göra kyrkan till någonting synligt. Judarna hyste drömmar om ett synligt Gudsrike på jorden som skulle återupprätta Israels storhet och fördriva dess fiender. Många hoppas på ett jordiskt tusenårsrike där Jesus synligt ska regera i Jerusalem. Påven vill gärna likställa Guds rike med den romerska kyrkan. Många vill i ekumenisk anda förena alla kristna samfund till i en enda synlig världskyrka, där Guds Ord och lära åsidosätts för den yttre enhetens skull. Röster höjs för att ersätta lag och evangelium med ett budskap om social välfärd och rättvisa, för att göra kyrkan till en synlig och världslig kraft i samhället. Man vill tillhöra stora kyrkor där mängder av människor samlas till märkliga upplevelser och underverk. Man vill se ett Guds rike som ständigt växer och blir starkare inför människor. Men den lilla kyrkan som håller fast vid Guds Ord föraktas. Man säger: De är ju så få! Inte kan väl detta vara den sanna kyrkan.

Dessa falska kyrkor är de som om Guds rike säger: *"Se, här är det, eller: Där är det."* Och som om Människosonen säger: *"Se, där är han, eller: Här är han."* Allt detta avvisas av Jesus. *"Men gå inte dit, och följ inte med."*

Vi kan inte se Guds rike, inte dra dess gränser, men det finns kännetecknen som pekar oss var den sanna kyrkan finns. Där Guds Ord predikas rent och klart, och där sakramenten förvaltas i enlighet med Jesu instiftelse, där finns den sanna kyrkan. Djävulen rasar mot Guds rike, men trots alla angrepp ska det bestå. Jesus säger: *"Var inte rädd, du lilla hjord, ty er Fader har beslutat att ge er riket."* (Luk. 12:32)

Guds rike blir uppenbarat på den yttersta dagen

En dag när vi minst väntar det kommer så Jesus tillbaka. *”Ty liksom blixten flammar till och lyser från himlens ena ända till den andra, så skall Människosonen vara på sin dag.”* Då kommer allt som varit fördolt fram i ljuset. Alla ska samlas inför hans härlighets tron och inför hans domslut, både de levande och de vars kroppar sedan länge har förmulnat. Då ska alla människor se och förstå att Jesus Kristus är Herren. Alla lögnen och villfarelser ska avslöjas som de falskheter de är. Då finns inte längre någon tid för omvändelse. De som tror på Kristus och litar på hans rättfärdighet kommer att bli ställda på hans högra sida, samlade för att få del av det eviga livet i härlighetens rike. Grunden för detta är det som Jesus säger om sig själv: *”Men först måste han lida mycket och bli förkastad av detta släkte.”* Hans lidande, död och uppståndelse har vunnit försoning åt var och en som tror. Han har tagit bort alla våra synder, så att de inte längre kan anklaga oss, och i stället får vi ta emot hans eviga rättfärdighet som vår egen. Men de som inte tror måste gå bort till förtappelsen och det eviga straffet.

Det ska vara som på Noas tid, säger Jesus. Folket på den tiden levde som vanligt. De åt och drack och bildade familjer, utan minsta tanke på Noas varningar och domspredikan. Människornas ondska var stor och alla deras tankar och avsikter var alltigenom onda. Så kom plötsligt den stora floden som förgjorde allt levande och omintetgjorde alla deras verk, förutom en liten skara av trogna. Och i Sodom var det likadant. Lots svärsöner skrattade åt hans varning om att Herren skulle fördärva staden. Men eld och svavel föll från himlen och omstörtade Sodom och Gomorra.

Den rättfärdighet som Noa och Lot levde i var osynlig och föraktades av människor. Den uppenbarades inte förrän vattnet och elden kom. Så ska det vara också på den yttersta dagen. Då ska den sanna kyrkan få upprättelse. Då ska vi få skåda en ny himmel och en ny jord, liksom Noa fick gå ut ur arken till ett nytt liv. Det som vi här har trott på ska vi på den dagen få se med egna ögon. I Guds härlighets rike får vi leva helt befriade från synden och i full gemenskap med vår Herre och skapare. Alla ska tillsammans med änglaskarorna lova och prisa hans ära i evig glädje och salighet.

Allt detta har Gud lovat, och hans löfte är trofast. Han vill att vi ska leva i förvisning om att vi får räknas till skaran på hans högra sida, om vi bara håller fast vid tron. Vårt medborgarskap i det osynliga Gudsriket leder oss in i den uppenbarade härlighetens eviga rike.

Amen.

Bön: Herre vår Gud, vår himmelske Fader, du som låtit din Son komma i världen för att upprätta ditt rike. Vi tackar dig, att du i honom har utvalt oss till dina barn och kallat oss att tjäna honom. Vi ber dig: Hjälp oss att leva som rikets barn. Behåll oss i ditt ord och i en rätt tro. Låt inte våra hjärtan tyngas ner av denna tidens omsorger. Hjälp oss att bedja och vaka, så att vi vid din Sons återkomst med alla kristtrogna får del av den himmelska glädjen. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålmod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.